

O příhodě vodníka Kapky

Na Moravě nedaleko Veselí nad Moravou sídlil vodník Kapka a ten byl veselý skoro každý den. Jednou, bylo to myslím v pátek, šel za svým nejlepším kamarádem sumcem Vousáčem, ale zjistil, že jeho kamarád zmizel. Tak se dal hned do pátrání. Pomáhali mu štika Zubatka, kapr Velikán a lín Žbluňk. Hledali, ale najít ho nemohli. Po týdnu pátrání ho našli v sítí, kterou tam nechal zlý rybář. Jak je Vousáč uviděl, řekl jím: „Kamarádi, pomezte mi, zapletl jsem se do rybářské sítě a teď se z ní nemohu dostat“. „Rybáři jedni, sítě sem hodí, ale vytáhnout je neumí,“ řekl Kapka. „Tak mře odtud dostaňte, ale rychle, už to tady nevydržím!“ řekl jím Vousáč. Vytáhli ho a museli to oslavit. V noci vylezl vodník na břeh, šil si botičky a k tomu si zpíval: „Svíť měsíčku svíť, ať mi šije niť. Budou to moje botičky do sucha i do vodičky“. Najednou „brm brm“ rybář na motocyklu! Vodník skočil do vody a pozoroval ho. Rybář vytáhl síť a nic v ní nebylo. Tak vysypal velký koš s odpadky a odjel. Druhý den tam byla cedule: „Rybáři, neodhazujte tady odpadky, děkuji, vodník.“ Od té doby tam nebyl ani obal od bonbónů.